

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 4 (2520-2524) เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและสังคม ได้กล่าวไว้ว่า ระบบการศึกษาในปัจจุบันไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม ไม่สัมพันธ์กับความต้องการอันจำเป็นของท้องถิ่น และตลาดแรงงาน กล่าวคือระบบการศึกษามีใ้มุ่งส่งเสริมอาชีพหลักของประชาชน ทำให้มุ่งเรียนในระดับสูงขึ้นไปเรื่อยๆ และมุ่งรับราชการมากกว่าประกอบอาชีพอิสระ

แนวทางในการพัฒนาประเทศ ระยะที่ 4 (2520-2524) นี้จึงมุ่งพัฒนาก่อนอาชีพศึกษาเป็นสำคัญ โดยเฉพาะค่านิยมการเกษตรให้มีหลักสูตรที่จับในตัวเอง สามารถออกไปประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 หมวด 2 ส่วนที่เป็นแนวนโยบายทางการศึกษาของรัฐ ข้อ 20 กล่าวว่า "รัฐพึงสนับสนุนการอาชีวศึกษาอย่างกว้างขวาง และให้สอดคล้องกับภาวะทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในรูปแบบที่จัดให้ผสมผสานเข้าไว้ในการศึกษาทุกระดับ และที่จัดเป็นเอกเทศตามความจำเป็น....."¹ และในหมวด 3 ส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบการศึกษาข้อ 36 กล่าวว่า "การอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาวิชาชีพที่มุ่งผลิตกำลังคนในระดับต่าง ๆ กัน ตามความต้องการของท้องถิ่นและสังคม....."²

¹ แผนการศึกษาชาติ พุทธศักราช 2520, "ราชกิจจานุเบกษา 94 (12 เมษายน 2520) : 345.

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 351.

จะเห็นได้ว่า เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะ
ที่ 4 นี้ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีการกำหนดนโยบายที่จะปรับปรุงการอาชีวศึกษาไว้ดังนี้

1. ให้มีการสอนวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพในหลักสูตรประถมศึกษา เพื่อให้
เด็กคุ้นเคยกับงานที่เหมาะสมกับวัย รักการทำงาน และสามารถนำประสบการณ์ในการทำงาน
ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

2. ให้มีการสอนวิชาชีพในระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้รู้ความถนัด ความสนใจ หรือ
ฝึกให้สามารถนำความรู้ ความชำนาญ ให้สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ในวิชาชีพบางอย่าง
ที่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น

3. หลักสูตรอาชีวศึกษาที่จะเริ่มใช้ในปีการศึกษา 2521 มีนโยบายดังนี้

3.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรอาชีวศึกษา (ป.อ.) เป็นหลักสูตร 3 ปีมี
26 สาขาวิชา รับนักเรียนที่จบจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันหรือ
นักเรียนที่เรียนในสายสามัญที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หรือจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก็สามารถ
เข้าเรียนได้ทุกระยะ เพื่อแก้ปัญหาเด็กสอบตกแล้วขาดอาชีพให้ได้มีวิชาชีพติดตัว โดยจะเทียบ
ความรู้วิชาสามัญให้ มีให้มีการสูญเสียเวลาในการเรียนสายสามัญเดิมอย่างที่แล้ว ๆ มา

3.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรอาชีวศึกษาชั้นสูง (ป.อ.ส.) เป็นหลักสูตร 2
ปี มี 40 สาขาวิชา รับนักเรียนที่จบจาก ป.อ. ไม่รับนักเรียนที่จบจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
เพราะพื้นฐานวิชาชีพจะไม่พอเพียง จากหลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรเน้นวิชาชีพที่สูงขึ้นไป

หลักสูตรทั้งสองระดับนี้ จะเน้นทางก้านปฏิบัติให้มากขึ้นเป็นพิเศษ เพื่อให้ นักเรียน
สามารถปฏิบัติงานในตลาดแรงงาน หรือประกอบอาชีพได้อย่างแท้จริง

3.3 กรมอาชีวศึกษา จะรับผิดชอบการอาชีวศึกษาในระดับ ป.อ. และ ป.อ.ส.
ดังกล่าวแล้วในข้อ 3.2 เป็นส่วนใหญ่ ส่วนวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาในสังกัดกระทรวง
ศึกษาธิการ ซึ่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ พ.ศ.2518 และโอนวิทยาลัยอาชีวศึกษา จากกรม
อาชีวศึกษา มา 28 แห่ง รวมกันเป็นวิทยาลัยนี้ ตามพระราชบัญญัติ 2520 นั้น ในระยะแรก

พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 4 (2520-2524) จะยังคงจัดการศึกษาในระดับ ป.อ. และ ป.อ.ส. ควบคู่กัน เพราะตลาดแรงงานยังต้องการมาก และนักศึกษา ยังต้องการเรียนจำนวนมากด้วย กรมอาชีวศึกษาไม่สามารถ จะรับภาระทั้งหมดได้ในทันที แต่ จะค่อย ๆ ลดการจัดใน ระดับ ป.อ. ลง ในตอนปลายแผน และเน้นทางด้าน ป.อ.ส. และ ปรินญามากขึ้นในโอกาสต่อไป

สำหรับหลักสูตรปริญญาตรีของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษานั้น จะเปิดโอกาส ให้นักเรียนที่เรียนจบ ป.อ.ส. จากวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา จากสถานศึกษาใน สังกัดกรมอาชีวศึกษาจากโรงเรียนราษฎร์ และสถาบันวิชาชีพอื่น ๆ มาสอบคัดเลือกเข้าเรียนได้ โดยเท่าเทียมกัน¹

ฉะนั้น วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาที่ได้ก่อกำเนิดขึ้นมาในปี พ.ศ.2518 นั้น เนื่องจากความจำเป็นและความต้องการการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาเป็นสำคัญ ทั้งในระดับต่ำกว่าปริญญา ระดับปริญญา และประกาศนียบัตรชั้นสูง ระดับต่ำกว่าปริญญา 2 ระดับ คือระดับ ประโยควิชาชีพ (ปวช.) และประโยควิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนประกอบ ด้วยแขนงวิชาใหญ่ ๆ 5 แขนงวิชาคือวิชาช่างอุตสาหกรรม คหกรรม พาณิชยกรรม ศิลปกรรม และเกษตรกรรม เป็นวิทยาลัยที่มีฐานะเทียบเท่ากรม ๆ หนึ่งของกระทรวงศึกษาธิการ ตาม พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน 2518 ดังนี้

"มาตรา 3 ให้ยกเลิกข้อความในข้อ 24 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515" และ

---

¹กระทรวงศึกษาธิการ, "คำชี้แจงเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษา- ธิการ" (30 สิงหาคม 2520), อักสำเนา.

"ให้ใช้ข้อความต่อไปนี้ แทน

ข้อ 24 กระทรวงศึกษาธิการ มีส่วนราชการดังต่อไปนี้

1. สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
2. สำนักงานปลัดกระทรวง
3. กรมการฝึกหัดครู
4. กรมการศาสนา
5. กรมพลศึกษา
6. กรมวิชาการ
7. กรมศิลปากร
8. กรมสามัญศึกษา
9. กรมอาชีวศึกษา
10. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
11. สำนักงานส่งเสริมเยาวชน
12. วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา"¹

เนื่องจาก วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเป็นหน่วยงานใหญ่มีฐานะเทียบเท่ากรม กรมหนึ่งของกระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วย วิทยาลัยต่าง ๆ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รวม 28 แห่ง ระบบบริหารของทางวิทยาลัยเป็นโครงสร้างใหม่ที่เพิ่งริเริ่มก่อตั้งขึ้น และเปิดดำเนินการมาเพียง 2 ปี ในระยะเวลาอันสั้นนี้ การบริหารงานต่าง ๆ จึงประสบปัญหาและมีข้อบกพร่องต่าง ๆ อยู่เป็นอันมาก ในแนวความคิดเห็นค่านนี้ ญู แสงศักดิ์ กล่าวว่

---

¹"พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2518" ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ 92 (27 กุมภาพันธ์ 2518) : 66 - 67.

"การบริหารอาชีวศึกษาจะต้องมีผู้รับผิดชอบงานนี้โดยตรง ทั้งระดับชาติและระดับจังหวัด ทั้งนี้ เพราะการอาชีวศึกษา มีใจเพียงมีหลักสูตรไว้เท่านั้น แต่เป็นงานของนักวิชาการพิเศษ (technician) มีเทคนิค และวิธีการที่ต้องการความรู้พิเศษ และต้องฝึกคนทำงาน คำนี้นี้ขึ้นโดยเฉพาะต่อเนื่องกัน เช่น การวางแผน การบริหารอาชีวศึกษา การทำหลักสูตร การจัดอุปกรณ์การศึกษา การฝึกหัดครูและการประเมินผลที่จะมุ่งให้บริการทางวิชาการต่อสังคม ต่อความเจริญเติบโตของระบบเศรษฐกิจของชาติโดยตรง เพราะอาชีวศึกษาเป็นทรัพยากรที่ยิ่งใหญ่ของชาติ"¹

จะเห็นว่า การบริหารอาชีวศึกษาเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งก่อนภาคของประเทศชาติ ระบบบริหารงานอาชีวศึกษาจึงควรได้รับการศึกษาและวิจัยอย่างถี่ถ้วน และละเอียดรอบคอบยิ่งขึ้น เมื่อพิจารณาในด้านการดำเนินงานที่ผ่านมา วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ประสบปัญหาสำคัญคือ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ไม่สอดคล้องกับวิชาชีพที่จะออกไปปฏิบัติ ประสบปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาที่เรียกร้องให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ประสบปัญหาเกี่ยวกับงานธุรการ การเงิน การให้บริการ และปัญหาการให้บริการทางวิชาชีพแก่ชุมชน ไม่พอเพียงเพราะได้จัดดำเนินการไปน้อยมาก ผลงานยังไม่แพร่หลายเท่าที่ควร ซึ่งเมื่อพิจารณาความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ.2518 มาตรา 5 ได้ระบุไว้ว่า "ให้วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาและการวิจัย มีวัตถุประสงค์ที่จะผลิตครูอาชีวศึกษาในระดับปริญญาตรีให้การศึกษาทางค่านวิชาชีพ ทั้งระดับต่ำกว่าปริญญา ระดับปริญญาตรี และประกาศนียบัตรชั้นสูง ทำการวิจัยส่งเสริมการศึกษาทางค่านวิชาชีพและให้บริการทางวิชาการแก่สังคม"²

¹ ฐุ แสงศักดิ์, "การอาชีวศึกษา : อดีต ปัจจุบัน อนาคต" วิทยาจารย์ 74 (กรกฎาคม-กันยายน 2518) : 2 - 16.

² "พระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ.2518" ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ 92 (27 กุมภาพันธ์ 2518) : 2 - 3.

ดังนั้น บทบาทและหน้าที่ของวิทยาลัยในการบริหารการศึกษาจึงมีภารกิจเกี่ยวข้องกับงานบริหารการศึกษาทั้ง 5 ประเภท คือ การบริหารงานวิชาการ บุคลากร กิจกรรมนักศึกษา งานธุรการ การเงิน การให้บริการ และงานความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งงานแต่ละประเภทย่อมมีความสำคัญเท่าเทียมกัน เป็นสิ่งที่ผู้บริหารจะต้องให้ความเอาใจใส่ ควบคุมดูแลให้ทั่วถึงทุกด้าน

ในระยาะที่วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เพิ่งริเริ่มก่อตั้งและประสบปัญหาต่าง ๆ ตามที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น การวางรูปแบบการบริหารการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ การขจัดปัญหาต่าง ๆ ที่วิทยาลัยประสบอยู่ให้บรรเทาเบาบางหรือหมดสิ้นไปจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องตระหนักถึงความสำคัญของการตัดสินใจในการบริหารการศึกษา เพราะเหตุว่า "การตัดสินใจคือการที่หัวใจสำคัญของผู้บริหารในการส่งเสริมให้มีการปฏิบัติงานต่าง ๆ ในองค์กร"¹ "การตัดสินใจ" เป็นงานที่ผู้บริหารต้องกระทำก่อน "การลงมือกระทำ" หรืออาจกล่าวได้ว่า การกระทำทุกอย่างล้วนแล้วเป็นผลที่มาจาก การตัดสินใจทั้งสิ้น การตัดสินใจที่ดีควรให้ผู้รับการตัดสินใจมีความพอใจ และไม่รู้สึกว่าเป็นการถูกลงโทษ

ผู้บริหารการศึกษาและครูอาจารย์ในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาคือ ผู้ที่จะต้องร่วมกันทำการตัดสินใจต่อปัญหา การบริหารการศึกษาทั้ง 5 ด้าน ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งทำการตัดสินใจไปเพียงโดยลำพัง ย่อมจะทำให้เกิดปัญหาขัดแย้งขึ้นได้ และมีผลต่อการบริหารงานด้านต่าง ๆ ในที่สุด ดังนั้น ในการตัดสินใจจึงมีได้หมายความว่าผู้บริหารจะเป็นฝ่ายตัดสินใจแต่เพียงฝ่ายเดียว และบุคลากรอื่น ๆ ในองค์กรมีหน้าที่แต่เพียงรับและปฏิบัติตามคำสั่งเท่านั้น การบริหารที่จะให้เกิดผลดี ควรให้ทุกฝ่ายในวิทยาลัยมีส่วนร่วมในการบริหารงานด้วย

เดนิส เอฟ ทอมป์สัน (Denis F. Thompson) กล่าวว่า การที่ให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการบริหารงานนั้น เนื่องจากเหตุผล 3 ประการคือ

¹ สวัสดิ์ สุคนธ์รังษี, การบริหารเชิงทฤษฎีคณิตศาสตร์ (กรุงเทพมหานคร : คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2515), หน้าค่านำ.

1. บุคคลที่จะถูกกระทบจากการตัดสินใจใด ๆ ในองค์กรนั้น ควรมีส่วนร่วมในการตั้งกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ด้วย
2. การจะปกครองใครจะต้องใหญ่ที่จะถูกปกครองนั้นมีส่วนร่วมด้วย
3. คนที่มีความสามารถ มีความถนัดในการบริหารในองค์กร ควรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจด้วย¹

ดังนั้น กระบวนการตัดสินใจร่วมกันระหว่างผู้บริหารและอาจารย์ในวิทยาลัย จึงมีความสำคัญ ควรได้มีการวิจัย ค้นคว้า เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารการศึกษาในวิทยาลัย เทคโนโลยีและอาชีวศึกษาต่อไป

การวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งเน้นที่จะศึกษาถึงกระบวนการตัดสินใจสั่งการที่ปฏิบัติอยู่ในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา และศึกษาระดับความต้องการของผู้บริหารและอาจารย์ที่จะมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจสั่งการ แล้วนำมาเปรียบเทียบระดับความต้องการ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง การบริหารการศึกษาของวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงกระบวนการตัดสินใจสั่งการที่ปฏิบัติอยู่ในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาของงานบริหารการศึกษา 5 ประเภทคือ การบริหารงานวิชาการ บุคลากร กิจกรรมนักศึกษา งานธุรการ การเงิน การให้บริการ และความสัมพันธ์กับชุมชน
2. เพื่อศึกษาถึงระดับความต้องการของผู้บริหารและครูอาจารย์ที่จะมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจสั่งการในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

---

¹Denis F. Thompson, "Democracy and the Governing of the University," The Annals of the American Academy of Political and Social Science 404 (November, 1972) : 158-159.

3. เพื่อเปรียบเทียบระดับความข้องการของผู้บริหารและครูอาจารย์ที่จะมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจสั่งการในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับเฉพาะบทบาทที่เกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจสั่งการของผู้บริหารและอาจารย์ในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

ขอบจำกัดของการวิจัย

1. การวิจัยเรื่อง "กระบวนการตัดสินใจสั่งการในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา" นี้ เป็นการสำรวจและศึกษาความคิดเห็นของบุคคลที่เกี่ยวข้อง 2 กลุ่ม คือ ผู้บริหารและอาจารย์ในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา
2. การวิจัยครั้งนี้จำกัดอยู่เพียงบทบาทของผู้บริหารและอาจารย์ต่องานบริหารการศึกษาภายในวิทยาลัย 5 ประการคือ
  - 2.1 บทบาทเกี่ยวกับการตัดสินใจในด้านการบริหารวิชาการ
  - 2.2 บทบาทเกี่ยวกับการตัดสินใจในด้านการบริหารบุคลากร
  - 2.3 บทบาทเกี่ยวกับการตัดสินใจด้านการบริหารกิจการนักศึกษา
  - 2.4 บทบาทเกี่ยวกับการตัดสินใจด้านการบริหารงานธุรการ การเงิน และการให้บริการ
  - 2.5 บทบาทเกี่ยวกับการตัดสินใจด้านความสัมพันธ์กับชุมชน
3. การวิจัยครั้งนี้มีกลุ่มประชากรคือ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาในส่วนกลาง ซึ่งมี 13 วิทยาเขต วิทยาเขตต่าง ๆ เหล่านี้ เปิดสอนในแขนงวิชาที่แตกต่างกัน คือ วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยครูอาชีวศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษา (การช่าง) วิทยาลัยก่อสร้าง วิทยาลัยพาณิชย์การ วิทยาลัยเกษตรกรรม และโรงเรียนเพาะช่าง (มีฐานะเป็นวิทยาลัยแต่ใช้ชื่อเดิม)

นิยามของคำที่ใช้ในการวิจัย

1. วิทยาลัย หมายถึง วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา
  2. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่ควบคุมและดูแลการศึกษา การบริหารงานในวิทยาเขตต่าง ๆ ได้แก่ คณบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ผู้อำนวยการวิทยาเขต ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าแผนกวิชา
  3. อาจารย์ หมายถึง ผู้ทำหน้าที่สอนในวิทยาลัย ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนประจำและครูปฏิบัติการ
  4. การตัดสินใจสั่งการ หมายถึง "การเลือกทางหนึ่งจากจำนวนที่มีให้เลือกเป็นอันมาก โดยมีเหตุผลอย่างเพียงพอ ซึ่งเป็นเหตุผลเกี่ยวกับคุณธรรมหรือค่านิยม และเหตุผลอันได้มาจากข้อเท็จจริงหรือข้อมูลที่ไ้มา"¹
  5. งานบริหารการศึกษา หมายถึง งานหลัก 5 ประการคือ งานวิชาการ งานบุคคล งานกิจการนักศึกษา งานธุรการ การเงิน การบริการและความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยกับชุมชน
- งานวิชาการ หมายถึง งานเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การวิจัยค้นคว้า การผลิตตำรา เอกสารประกอบการเรียน การวัดผล การนิเทศและการสอน

---

¹ ภิญโญ สาร, หลักบริหารการศึกษา, พิมพ์ครั้งที่ 3. (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พัฒนาพานิช, 2519), หน้า 70.

งานบุคคลหมายถึง การแสวงหา การเลือกสรร การพัฒนาบำรุงรักษา การ
แต่งตั้ง โอน ย้าย ให้ออก ตลอดจนการนิเทศงาน

งานกิจการนักศึกษาหมายถึง งานทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาได้แก่ การจัด
สวัสดิการนักศึกษา การแนะแนว การส่งเสริม ให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร สุขภาพอนามัย
และความประพฤตินักศึกษา

งานสัมพันธ์กับชุมชนหมายถึง งานทุกประเภทที่วิทยาลัยจัดดำเนินการ เพื่อ
ประชาชนเข้ามารู้จักและให้ความร่วมมือกับวิทยาลัย และที่วิทยาลัยพยายามออกไปรู้จัก เข้าใจ
ให้ความร่วมมือ และให้บริการทางวิชาการ วิชาชีพ แก่ชุมชน

งานธุรการ การเงินและบริการหมายถึง งานสำนักงานและงานบริการทุก
ประเภท มีงานธุรการ งานวิจัยและประเมินผล งานการเงินและบัญชี งานพัสดุ งานทะเบียน
งานห้องสมุด งานโสตทัศนศึกษา งานแนะแนว สวัสดิการและอาคารสถานที่

6. วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาในส่วนกลาง หมายถึง วิทยาลัยต่าง ๆ ใน
ส่วนกลาง 13 แห่งคือ วิทยาลัยชุมชนพระนครศรีอยุธยา วิทยาลัยพัฒนการพระนคร วิทยาลัย
บพิตรพิมุข โรงเรียนเพาะช่าง วิทยาลัยช่างกลพระนครเหนือ วิทยาลัยอาชีวศึกษาพระนคร
ใต้ วิทยาลัยอุเทนถวาย วิทยาลัยจักรพงษ์วรารัตน์ วิทยาลัยโชติเวช วิทยาลัยเทคนิ
กรุงเทพ วิทยาลัยครูอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคนนทบุรี และวิทยาลัยเกษตรกรรมปทุมธานี

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้คาดว่าจะได้รับประโยชน์ดังนี้

1. จะทำให้ทราบถึง กระบวนการตัดสินใจสั่งการที่ปฏิบัติอยู่ในวิทยาลัยเทคโนโลยี
และอาชีวศึกษาในปัจจุบัน
2. จะทำให้ทราบถึงระดับความต้องการของผู้บริหารและอาจารย์ในวิทยาลัยเทคโนโลยี
และอาชีวศึกษาที่จะมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจสั่งการ

3. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารการศึกษาของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาในส่วนกลางให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างประชากร การวิจัยครั้งนี้ใช้ตัวอย่างประชากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษาของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาในส่วนกลาง โดยวิธีสุ่มตัวอย่างประชากรดังนี้

1.1 สุ่มวิทยาเขตของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาโดยวิธี
Stratified Random Sampling

1.2 ใช้ผู้บริหารทุกคนจากวิทยาลัยที่สุ่มได้

1.3 สุ่มครูอาจารย์ร้อยละ 30 จากแต่ละวิทยาลัยที่สุ่มได้ โดยวิธี
Simple Random Sampling

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสอบถาม 2 ชุด ซึ่งแต่ละชุดแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

2.1 ตอนที่ 1 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบ โดยถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ วุฒิ ประสบการณ์ และตำแหน่งหน้าที่การงาน

2.2 ตอนที่ 2 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีต่อกระบวนการตัดสินใจสั่งการ ในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

3. การรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีปฏิบัติ

2 วิธีคือ

3.1 เก็บรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์

3.2 เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่ได้จากประชากรทั้ง 2 กลุ่ม จะวิเคราะห์ด้วยวิธีหาค่าร้อยละ และค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ของคำถามแต่ละข้อ หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคำถามแต่ละข้อ และแต่ละหมวด และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้บริหารและครูอาจารย์ โดยใช้ ที-เทสต์ (T-Test) แล้วนำผลการวิเคราะห์มาตีความ และนำเสนอผลการค้นคว้าเป็นตารางและความเรียง เพื่อสรุปผลของการวิจัย

ลำดับในการเสนอข้อมูล

บทที่ 1 ประกอบด้วย ความเป็นมาของปัญหา วัตถุประสงค์ ขอบเขตของการวิจัย ข้อจำกัดของการวิจัย นิยามของคำที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และลำดับในการเสนอข้อมูล

บทที่ 2 เป็นเรื่องเกี่ยวกับเอกสารอ้างอิง และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยกล่าวถึงทฤษฎีการตัดสินใจสั่งการ (Decision - Making Theory) บทบาทเกี่ยวกับการตัดสินใจสั่งการ ในการบริหารการศึกษาทั้ง 5 ประเภทคือ งานวิชาการ งานบุคลากร กิจการนักศึกษา งานธุรการ การเงิน การให้บริการ และความสัมพันธ์กับชุมชน

บทที่ 3 เสนอกระบวนการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย วัตถุประสงค์ กลุ่มตัวอย่างประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 เสนอการวิเคราะห์และผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ